



רבקה רביץ

נציגת הבוגרים, מנהלת הלשכה של יו"ר הכנסת, חרדת
ללא בגרות, אם לתשעה, ולומדת לקראת התואר MBA

זארוח מצברות

מספר בוגרי האוניברסיטה הפתוחה הולך וגדל והאוניברסיטה מתברכת בלמעלה מ-30,000 בוגרים ומוסמכים. בעקבות הגידול המואץ במספר הבוגרים, האוניברסיטה מקיימת השנה, שנת 2010, **שישה** טקסי הענקת תארים ל-3,400 בוגרים ומוסמכים לתואר שני. שלושה טקסים נערכו באביב ושלושה טקסים נוספים נערכו בסתיו. להלן דברי נציגי הבוגרים בשני טקסים.

תפקידי כמנהלת לשכת יושב ראש הכנסת, אינם פוסקים מלצפצף, אין יותר נחוץ מאיזה אלגוריתם לשיפור היעילות המבנית.

גם כשילדתי את התאומים שלי, שהשלימו את מניין ילדי ל-9, ונולדו שלא על פי התכנון במהלך טיול ברמת הגולן, כך שהגעתי לבית החולים ללא תיק המסמכים שלי, ללא נעלי בית אפילו, אך ספר של האוניברסיטה הפתוחה היה באוטו.... אמנם כבר לתואר שני - אך ספר של האוניברסיטה הפתוחה היה גם היה.

כשירדתי בכביש חמת גדר, "דרך הצירים" כפי שאני נוהגת לכנותו מאז, תוך ניסיון נואש להספיק להגיע לבית החולים בטבריה, הרהרתי בכך שכמה טוב שבאקדמיה הכול מתוכנן באמצעות אלגוריתמים מדויקים, כי בחיי המעשה, זה לא תמיד כך - יש מי שמתכנן עבורו את החיים.

כמוני, אני בטוחה שכולכם חשתם באפשרויות שנפתחו, בפנינו כולנו, בזכות התואר שרכשנו באו"פ - בין אם למדתם חשבונאות, כלכלה, פסיכולוגיה, תקשורת, מדעים או ניהול.

כשנסעתי ללדת את בתי השישית, מלבד תיק המסמכים והפריטים הנחוצים שנאלצת הייתי לקחת איתי לבית החולים, ליווה אותי גם המחשב הנייד שלי, כדי שאוכל לסיים את הפרויקט שכתבתי אז בקורס לוגיקה ובינה מלאכותית.

כך חדרה בי ההכרה כי ככל שברור שקורס התנהגות ארגונית או דיני עבודה מועילים למנהלים כדי לנהל טוב יותר ובצורה מודעת יותר, הרי שגם קורסים מדעיים, שיפרו לאין-ערוך את היכולות שלי. הבנתי, שאפילו אלגוריתם המינימקס, יותר משהוא מאפשר לי להיות מתכנתת טובה, הוא נותן לי כלים להיות גם אמא יעילה ומנהלת מצליחה יותר.

העיקרון שלו - הפקת מירב התועלת ומזעור הנזק - עובד גם בחיים האמיתיים, ולא רק בקודים ממוחשבים.

בבוקר, כשצריך להכין סנדביצים ל-11 איש שיוצאים לעמל יומם, או בערב, בשווי מהרצאה, כשצריך לקלח כמה תינוקות בדרך לסדרת אסיפות הורים, לאחר מאסה של שיעורי בית, תוך כדי שטיפת המרצפות ובישול ארוחה ליום המחר, כאשר הטלפון, הסמ"ס והמייל מתוקף



נשיאת האוניברסיטה הפתוחה פרופ' חגית מסר-ירון, מברכת את רבקה רביץ בקבלת התואר

קרן כהן-גת

בוגרת תואר MBA בטקס, קונסול ישראל בפינלנד ובאסטוניה
ונציגת הבוגרים בטקס מוסמי התואר השני

לכל אחד מהבוגרים המקבלים כאן היום את תעודת סיום התואר השני יש סיפור ייחודי משלו. לכולנו יחד יש סיפור משותף, סיפור של הגשמה, של התגברות על קשיים, של תמיכת משפחה וחברים, ושל הוכחת היכולות הטמונות בנו. כל אחד מאיתנו היום הוא סיפור הצלחה.

אני נרגשת וגאה לשתף אתכם בסיפור שלי.

שמי קרן כהן-גת, בת לאריה ורעיה גת, נשואה



לפז כהן ואמא לאופק בן ה-8, לאילת-השחר בת ה-5 ולגה בת השנתיים. אני סגנית מנהל משאבי אנוש פנים במשרד החוץ בירושלים, והיום גם בוגרת תואר שני במינהל עסקים של האוניברסיטה הפתוחה.

ההחלטה להירשם לתואר שני דווקא באוניברסיטה הפתוחה לא הייתה ברורה מאליה. עם הצטרפותי למשרד החוץ, מיד עם תום קורס הצוערים, ידעתי כי במקום או במאוחר אצא לשליחות בחו"ל עם משפחתי (אז היינו זוג צעיר שציפה לילד הראשון). את ההחלטה ללמוד תואר שני במינהל עסקים קיבלנו, בעלי ואני, במשותף. שנינו ראינו עצמנו בתפקידי ניהול עתידיים, וראינו בכך עוד כלי חשוב וחוויה שנוכל לחלוק יחד. חיפשנו מסגרת שתאפשר לנו את הדילוג הלא-כל-כך-מקובל של לימודים בארץ ובחו"ל, וכל זאת באוניברסיטה מוכרת, מהימנה ומקצועית. לאחר בדיקת החלופות השונות התבררה הבחירה ההגיונית היחידה: האוניברסיטה הפתוחה הבטיחה לימודים בחו"ל, בחינות ברבות משגרירות ישראל, מערך לימודים מקוון, קשר ישיר ופשוט עם המרצים והמתרגלים גם מעבר לים, ושיגור עבודות ומטלות באתר אינטרנט ייעודי. הבטיחה - וקיימה.

את מרבית לימודי התואר עשיתי בחו"ל, בתקופת שליחותי מטעם משרד החוץ, כקונסולית ישראל בפינלנד ובאסטוניה. העבודה כשליחת המדינה בחו"ל היא אינטנסיבית וטוטאלית, ואין סיכוי לבצעה ללא תמיכת בני הזוג. הייתי קונסולית 24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע. זו אינה מליצה. הטלפון הנייד שלי היה טלפון החירום של השגרירות, וכאשר ישראלים נזקקו לסיוע בחו"ל, בכל שעה, ביום או בלילה - המענה הקולי בשגרירות היפנה אותם אלי. והם פנו, גם ב-4 לפנות בוקר, גם בשבת, גם ביום הכיפורים. בכל הרגעים הללו ידעתי שיש מי שייתן לי תמיכה, עצה טובה, והכי חשוב - שישמור על הילדים. זו ההזדמנות שלי

לולא התואר לא יכולתי לעולם להגשים את רצוני להתקדם בשירות הציבורי, ואף להגשים את חלומי ולהנחיל את סודות מדעי המחשב לדור הצעיר בהיותי מרצה במכללה חרדית להנדסאות בירושלים.

מחקר עתיק יומין בדק את ההבדל בינינו, בני האדם, לבין בעלי החיים. ממבט ראשוני נראה כי אין הבדל משמעותי - לכולנו רצונות ותשוקות, קנאות ושנאות, כולנו אוכלים ושותים, אוהבים ומביאים ילדים - ואם כך, מהי תמצית ההבדל?

התשובה מצויה בתפילת יום כיפור, שם נאמר: **"ידע כל פעול כי אתה פעלת, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו"**.

הנה כי כן - הדלתא היא הדעת, השכל, ההבנה, היכולת לנתח בשכלנו את מה שרואות עינינו. ועל הדעת שצברנו כאן, הדעת - שהיא בעצם היכולת האנושית המתוחכמת ביותר בעולם, ועל כך שהגענו עד הלום, להישג שכה חשקנו בו, אנחנו חייבים כולנו תודתנו העמוקה לאו"פ.

על כך שקבלה אותנו בצורה ה"פתוחה" ביותר - ללא בגרות, ללא פסיכומטרי - ורק דרשה מאיתנו להוכיח את עצמנו בשטח;

על כך שאיפשרה לנו ללמוד בצורה ה"פתוחה" ביותר - בגמישות המרבית, באמצעות טכנולוגיות מהמתקדמות בעולם, כך שיכולנו לבחור את הזמן והאופן בו נלמד, בשונה מאוניברסיטאות שמרניות מבלי שנאלצנו להתכנס בהכרח לקמפוס כלשהו. יכולנו להמשיך לעבוד במקביל, ולנהל כרצוננו חיים אישיים.

ובעיקר, על כך שעשתה כל זאת מבלי לוותר על הרמה האקדמית הגבוהה והעכשווית ביותר, גם ביחס לאוניברסיטאות ותיקות וידועות שם.

כמנהלת, בבואי לגייס עובדים, כאשר רשום בקורות החיים לימודים או תואר של האו"פ אני רואה בכך מעלה - בעיני רוחי ניצב אדם בעל שליטה עצמית, יכולת ריכוז מיוחדת - אדם שאינו מוותר לעצמו.

כי ההבדל בינינו, בעלי התואר, לבין רבים אחרים שרצו כמונו בדיוק, אך לא הצליחו להשלים - הוא העובדה שלא ויתרנו לעצמנו. שמנו בצד את הנוחות ואת השגרה והתמסרנו לחיים של מ"ן כל שבוע, שיעורי אופק, מפגשי הנחיה, טחינה של ספרים ומבחנים ברמה אקדמית גבוהה ורצינית - גם בהשוואה לאוניברסיטאות הכי ותיקות ונחשבות!

אני מציעה לכם - לנו, להמשיך להיות חזקים! לא לוותר לעצמנו אף פעם, לא בגלל עבודה קשה ולא בגלל כל מצב משפחתי או אחר בחיים האישיים. אל תהססו להמשיך לתואר שני באוניברסיטה הפתוחה. זה נשמע בלתי עביר, אבל זה בעצם יותר קל, אפילו, מתואר ראשון.

ומאחר שאנו, תלמידי האו"פ ידועים ביכולות השליטה והניהול העצמי הגבוהות שלנו, ונדרשים לכושר ריכוז גבוה במיוחד, אסיים בדברי השפתי חיים המצטט את ענק הגאונים, הגאון מוילנה: "אדם השולט על המחשבה הוא עשיר גדול, כל רגע פנוי ביכולתו לחשוב. יש לעשות תרגילים של שליטה על המחשבה, ובעקשנות, 'כי העקשן יצליח'".

בהצלחה!

להודות לבעלי פז ולהורי האהובים, שנתנו לי חיבוק חם ותומך לכל אורך הדרך, ידעו לעודד ולפרגן, ולסייע בכל שעה שנזקקתי לכך. אני מאמינה שרבים מהסטודנטים המסיימים היום את לימודיהם חייבים רבות למעגלי התמיכה השונים שעזרו להם לצלוח את הלימודים לקראת התואר. זו ההזדמנות לכולנו למחוא להם כפיים לאות תודה והערכה.

אני זוכרת תקופות רבות של לחץ גדול ואינטנסיביות מרובה שהיקשו על הלימודים והבחירות. התקופה הסוערת ביותר הייתה תקופת מלחמת לבנון השנייה. מלבד המתח הנורא והתסכול הרב שנבע מכך שנאלצנו לצפות במתרחש מפינלנד הרחוקה, זאת הייתה תקופה שבה עמדנו, כל משפחות

השליחים, בחזית: עבודת הסברה בלתי-פוסקת, הפגנות קבועות מתחת לשגרירות, מאות מכתבי שטנה ואיומים, וחשש לחיי המשפחות. הכל רק החרף מהרגע שנודע כי חייל פני היה בין ארבעת הרוגי יוניפי"ל מאש ישראלית בלבנון. בשלב זה החליט קב"ט השגרירות כי המצב מתוח מדי, ולמרות תקופת הבחירות לא אישר להשתמש במתחם השגרירות לצורכי הבחירות של האוניברסיטה הפתוחה. נאלצנו למצוא מקום חלופי במבנה הקהילה היהודית.

הלימודים עצמם היו מאתגרים ומרתקים. לימודי התואר השני במינהל עסקים היקנו לי כלים ניהוליים חשובים לעבודה השוטפת. תפקיד הקונסול ברוב נציגויות ישראל בעולם הוא כפול - הן עיסוק בנושאים הקונסולריים והן ניהול שוטף של עבודת השגרירות (תקציב, כוח האדם המקומי, טיפול בביקורים ואירועים מיוחדים ועוד). התכנים התיאורטיים סייעו לי רבות בעת חבשת הכובע הניהולי, והאירו זוויות חדשות ומעניינות בעבודה השוטפת; למשל, ההקבלה והשוני בין שיווק מסחרי והסברה, הבדלי תרבות בניהול שהתגשמו מול עיני ועוד. במקביל נוכחתי עד כמה מעשירה חווית הניהול בפועל את הלמידה התיאורטית. אני מאמינה שכל סטודנט באוניברסיטה הפתוחה, הלומד ועובד במקביל, חווה את ההפריה ההדדית הזו. עם זאת, עלי לציין כי התפקיד בחו"ל עורר בי

את המודעות לנושאים שלא נסקרו, ונראים בעיני כמהותיים בכל תואר, כגון היכולת לבצע networking יעיל, ליצור ולשמר קשרים אישיים, להפחית התנגדויות לשינויים ארגוניים, להתמודד עם פוליטיקה ארגונית, ובקיצור - להיות דיפלומט.

עם סיום השליחות בפינלנד וחזרתנו ארצה

כל סטודנט הבוחר ללמוד באוניברסיטה הפתוחה לוקח על עצמו אחריות, ונדרש לגלות בגרות, בשלות ויכולת ניהול עצמית ו־multi-tasking. סטודנט נדרש לגלות יכולת לימוד עצמאית, סקרנות, נחישות, סוג של יזמות - תכונות המוערכות עד מאוד בעולם העבודה היום.

ניסיתי לסגור את הפער שנפער בין בעלי לבני. הוא סיים את לימודיו (בהצטיינות!) עוד בתקופת השליחות, ואני, שלקחתי לי הפסקה מהלימודים עם הולדתה שם של בתנו אילת-השחר, הייתי צריכה לסגור את הפער ולהגיע לקו הסיום בעצמי. זה היה קשה הרבה יותר משצפיתי. בפינלנד התרגלתי ללימודים המשותפים, לאפשרות

להתייעץ ולהתלבט יחד. פתאום חשתי שאני לבד. הבנתי את המהות המשותפת לכל תלמידי האוניברסיטה הפתוחה, בכל החוגים. כל סטודנט הבוחר ללמוד באוניברסיטה הפתוחה לוקח על עצמו אחריות, ונדרש לגלות בגרות, בשלות ויכולת ניהול עצמית. רבים מהמסיימים היום את התואר יכולים להתהדר ביכולות

multi-tasking מרשימות, שכן רבים מאיתנו משלבים קריירה ומשפחה עם הלימודים התובעניים. סטודנט באוניברסיטה הפתוחה נדרש לגלות יכולת לימוד עצמאית, סקרנות, נחישות, סוג של יזמות - תכונות המוערכות עד מאוד בעולם העבודה היום.

לסיום, מסר מרכזי שהייתי רוצה להעביר לחברי הסטודנטים, כלקח אישי מתקופת הלימודים והעבודה כדיפלומטית ישראלית בחו"ל, הוא חשיבותו של הגורם האנושי בכל תהליך.

ברמה האישית, בקביעת סדרי העדיפות בעת התימרון המשוגע בין מעגלי הלימודים, העבודה והמשפחה, חשוב לזכור ולהוקיר, גם בלהט העשייה, את אלו שיקרים לנו מכל. את בני המשפחה ואת החברים הטובים יש לשים בראש, כי מה הטעם בכל ההישגים היפים אם אין עם מי לחלוק אותם?

ברמה המקצועית, נוכחתי בחשיבות של פיתוח מערכות יחסים אישיות חמות בכל התחומים. לדעתי, הן המנוע החזק ביותר לקידום מטרותינו, והן אלו שסייעו לי בעבר לפתור בעיות ולצלוח תקופות מקצועיות סוערות. כולנו, כלל הבוגרים, מצטרפים היום למועדון המכובד של מוסמי האוניברסיטה הפתוחה. מה נעשה עם הקשרים החדשים הללו ובאיזה אופן נסייע לחברינו למועדון ונסתייע בהם - דבר זה תלוי רק בנו.

כמו שהאבן הנופלת למים מכה גלים המתפשטים הרחק והלאה - כך אאחל לנו כי יחד נהיה מקור של השפעה ברוכה על משפחתנו, חברינו, הקהילה שבה אנו חיים, המדינה, ואולי גם העולם כולו.

בברכת הצלחה לכולנו ובתקווה לשיבתו הקרובה של גלעד שליט.



(משמאל) גליה מאור, מנכ"ל ראשי, בנק לאומי לישראל, מברכת את קרן כהן-גת בקבלת התואר